

[Lysholt Hansen.]

en enkelt bevilling af social art; hvis den er forældet, skal den væk, det er helt klart, vi er ikke konservative socialdemokrater i den henseende. Men generelt noget, der betyder sociale nedskæringer, vil vi ikke være med til, det kan vi ikke acceptere.

Jeg vil lige have lov at tilføje, at jeg var meget glad for det, fru Grethe Philip sagde om den manglende debat i finansudvalget med finansministeren. Det var lige nøjagtig det, jeg havde fremhævet, at det er den, vi behøver; det er ikke svar en måned efter, vi behøver, det er udvekslingen af erfaringer, som måske kan bevirke, at vi undgår nogle misforståelser og nogle fejlbedømmelser, og at finansministeren måske også kunne lære noget af os. Vi lærer jo noget af ministerens svar, når vi får dem længe efter. Vi vil hellere have dem i finansudvalget.

Jeg må måske lige have lov at sige med det samme om investeringsudvalget, at jeg synes, ministeren for økonomi skulle tage dette meget nøje til efterretning og gøre et par bemærkninger vedrørende sit manglende indseende med den opgave, han i virkeligheden er sat til at løse af folketinget, og om, hvad han agter at gøre.

Jeg vil i øvrigt spørge statsministeren om hans syn på investeringsudvalget, og om vi ikke får en afgørelse i dag.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip: Der blev stillet et spørgsmål til mig, som jeg mener det må være rimeligt at besvare med det samme. Der blev helt konkret stillet det spørgsmål: kan disse lovforslag tages tilbage? Jeg tror, hr. Lysholt Hansen vil forstå, at jeg ikke kan svare på anden måde, end at ethvert lovforslag formelt kan tages tilbage. Om det vil blive det rent faktisk, må afhænge af de fremtidige forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Det er noget meget afgørende for os, om socialt ubehagelige forslag og forslag, der for almindelige arbejdere og lønmodtagere er socialt krævendé, kan tages tilbage, altså om der er villighed til det, hvis vi kan finde modsvarende besparelser. Jeg forstod udmærket godt, at fru Grethe Philip ikke kan svare på det, men jeg håber, fi-

nansministeren er klar til at sige til os, om regeringen er parat til at tage disse socialt byrdefulde lovforslag tilbage, hvis vi vil være med til i finansudvalget at finde besparelser, så regeringen får sin økonomiske politik gennemført.

Poul Dam: Det var et meget interessant emne, der her blev berørt i de korte bemærkninger: om nogle af disse spareforslag kan tages tilbage. Det forekommer mig at være teknisk meget vanskeligt at gøre noget ved det i betragtning af, at de forslag, der foreligger som lovforslag eller beslutningsforslag, nu er på vej ud i folketingsudvalgene og vil blive spredt ud på 5-6 forskellige udvalg, hvor det vil knibe med at have det fornødne overblik. Det er måske en forkert måde, man har benyttet; måske skulle alle disse forslag, der jo netop som et led i en spareplan hænger sammen, have været behandlet i fællesskab, således at man kunne have benyttet sig af det tilbud, der jo foreligger om, at nogle af tingene kunne tages af bordet, hvis de kunne erstattes med andre besparelser.

Hr. Damsgaard henvendte forskellige bemærkninger til oppositionens ordførere om vor holdning til spareplanen og „støvsugerbanden“ og alt, hvad der hænger sammen dermed, og hr. Damsgaard gentog, hvad han har sagt før, at der jo ikke er tale om en nedskæring eller en begrænsning af det offentliges virksomhed, men kun om en begrænsning af stigningstakten i det offentlige udgifter. Det er jo fuldstændig korrekt, når man ser på budgettet som helhed; ingen er i tvivl om, at dette er det største finansbudget, vi har været præsenteret for nogen sinde. Nedskæringerne er jo lokale, de findes i bestemte områder; deler man dem op ikke på ministerieparagraffer, men på underparagraffer, er der en række underparagraffer, som viser væsentligt faldende tal. Det gælder f. eks. for fritidsundervisningen, som jo vil komme til at koste væsentligt mindre end hidtil, hvis lovforslaget derom går igennem. Nedskæringer er der altså, men det er nedskæringer lokalt, og dem må vi nok have lov til at protestere lidt imod og betegne som det, de er, netop som nedskæringer.

Når både hr. Damsgaard, og jeg tror finansministeren, har efterlyst konkrete spareforslag, må det vel siges, at sådanne kon-